

Llició 13: Pel 26 de desembre de 2020

EL CEL, L'EDUCACIÓ I L'ETERN APRENTATGE

Dissabte 19 de desembre

LEE PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Joan 3:16; 1 Joan 5:13; 1 Timoteu 01:16; 1 Corintis 13:12; Zacaries 13: 6.

PER MEMORITZAR:

"Abans bé, com està escrit: Coses que ull no va veure, ni orella ha sentit, ni han pujat a cor d'home, són les que Déu ha preparat per als qui l'estimen" (1 Cor. 2: 9).

Un poeta que temia a la mort es preguntava com algú podia viure sense "saber amb certesa què alba, quina mort, quin destí, l'esperava a la consciència més enllà de la tomba". Va crear, en el seu poema, el que va donar a cridar el IPMA, l'Institut de Preparació per al Més Enllà. No obstant això, com podríem preparar per al més enllà, si ni tan sols sabem el que passa amb una persona allà?

Afortunadament, la Bíblia ens dóna una visió àmplia del tema de el cel, la TierraNueva, l'educació i la vida que tindrem durant tota l'eternitat. Comohemos vistodurante todoel trimestre, el IPMAes aquí lara, en aquesta vida; i tota la nostra educació, sense importar el camp d'estudi, hauria d'estar preparant-nos per aquest "més enllà".

Aquesta setmana veurem el que ens diu la Inspiració sobre la millor escola de postgrau, una escola que dura per sempre i on estarem aprenent i creixent al llarg de tota l'eternitat.

LA DESTINACIÓ DELS MORTS

Al segle XVII, el gran científic i filòsof francès Blas Pascal es va donar a reflexionar sobre l'estat de la humanitat. Per a ell, hi havia un temamuy clar: per més temps que visqués un ésser humà (i en aquest llavors no vivien tant), i per més bona que fos la vida d'aquesta persona (i la vida no era tan extraordinària tampoc), tard o d' d'hora aquesta persona anava amorir.

Per Otraparte, per a ell, cosa sucudiaespués de lamuerte eramás llarg, infinitament més llarg, que el curt període de vida aquí que precedia a lamuerte. Per tant, per Pascal, Lomas lògic que una persona podia o havia de esbrinar era quin destí els espera a losmuertos, i es va sorprendre el veure que la gent es posava nerviosa per coses com "la pèrdua de l'càrrec, o per algun insult imaginari contra el seu honor ", però no prestava atenció a la pregunta del que succeïa després de la mort.

Pascal tenia raó. I indubtablement per aquest motiu la Bíblia dedica molt de temps a parlar de la promesa per als que han trobat la salvació en Jesús, la promesa del que els espera en el futur.

Llegeix els següents versets. Què esperança se'ns ofereix? Joan 06:54; 03:16; 1 Joan 5:13; 1 Timoteu 1:16; Joan 04:14; 06:40; Judes 1:21; Títo 3: 7.

La vida eterna té molt sentit en raó de la Creu; a la llum de la Creu, res té sentit *llevat* la vida eterna. Que el Creador de losmundos, el que "va fer l'univers" (He. 1: 2), aquell en qui "vivim, i nosmovemos, i som" (Ac. 17:28), Déu, hagués de encarnar-com a ésser humà i morir en aquesta carn ... ¿per a què? ¿Perquè finalment ens pudramos, com un animal mort a la carretera?

Per això, el Nou Testament ve ple de promeses de vida eterna, perquè només loeternogarantiza la restitució. Unmillónde anys, inclusomil milions d'anys aquí, potser no posseixin suficients buenosmomentos per compensar els dolents. Només l'Eternitat pot equilibrar totes les coses; i muchomás, perquè l'infinit És més que el finit, i sempre infinitament.

Pascal tenia raó: nuestrotiempoaquí esmuy limitadoencontrastecon el que està per venir. Què tontera és no estar preparats per a la eternitat que tenim per davant.

■ Què li diries a algú que mostra total indiferència pel que succeeixi després de la mort? Com pots ajudar a aquesta persona a veure com il·lògica és realment aquesta postura?

UNA EXISTÈNCIA NOVA

"Eixugarà Déu tota llàgrima dels ulls d'ells; i ja no hi haurà mort, ni hi haurà més crits, ni clam, ni dolor; perquè les primeres coses van passar "(Apoc. 21: 4). Com de diferent d'aquest món serà la nostra nova existència, una existència en què ja no hi haurà mort, tristesa o dolor?

Un cristià estava parlant amb un amic sobre l'esperança de l'evan- Gel-li, la promesa de la vida eterna a través de Jesucrist. Aquesta persona va respondre negativament a la idea en general. "¿Vida eterna?", Ha expressat, estremit. "Quina pensament tan horrible! Els nostres setanta o vuitanta anys aquí ja són bastant dolents. Qui voldria allargar això per sempre? Això seria un infern! "

Aquesta persona tindria raó, si no fos perquè no va entendre que la promesa de la vida eterna no és una mera continuació d'aquesta vida aquí. Si us plau, qui voldria això? A canvi, com diu el verset anterior, les coses velles van passar i totes les coses s'hauran tornat noves.

Què ens diuen els següents passatges sobre la nova existència promesa?

2 Pere 3: 10-13 ..... Apocalipsi 21: 1- 6

■ **L'important per a nosaltres en tot això és: ¿Què es necessita per ser part d'aquesta nova existència? Com vam arribar allà? Com podem estar segurs que serem part d'això? Quines coses en la nostra vida, si n'hi ha, podrien interposar-se en el camí per arribar a ser part del que Déu ens ha promès a través de Jesús?**

LLAVORS CONEIXEREM

"El cel és una escola; el seu camp d'estudi, l'Univers; seu Mestre, l'Ésser infinit. Al Edèn va ser establerta una filial d'aquesta escola i, un cop consumat el pla de redempció, es reprendrà l'educació a l'escola de l'Edèn "(Ed 301).

Si ets com la majoria, tens molts interrogants: interrogants sobre el pecat, el sofriment, la malaltia, la mort; sobre per què va passar això, o allò o allò altre.

També tenim preguntes sobre el mundo natural i tots sus misterios. Per més que la ciència hagi aconseguit avenços increïbles a l'ajudar-nos a comprendre més sobre el món i l'Univers en general, encara queda molt per fer.

Des de les formas de vida más simples hasta el cel sobre nuestra cap, des el moviment de les partícules subatòmiques hasta les galàxies en sus òrbites, que es encuentran dispersas pel cosmos, ens enfrontem a una realitat que és mucho más grandiosa i profunda del que nuestro mente ara pot comprendre, especialment amb el poc temps que tenim aquí i ara per estudiar aquestes coses pel nostre compte.

D'altra banda, a l'tenir una eternitat per estudiar, evidentment, resoldrem molts misteris.

Què ens diuen els següents versicles sobre el que aprendrem una vegada que aquest trist capítol de pecat, sofriment i mort finalment hagi acabat?

1 Corintis 13:12 ..... 1 Corintis 4: 5 .....

.....

Pit promet que entindrem les coses que, per ara, romanen ocultes per a nosaltres. Quina meravellòsa esperança, també, que una vegada que vegem i compreguem coses que ara semblen tan difícils no tindrem més que lloances per Déu! La clau per a nosaltres ara és mantenir la fe, confiar en les promeses de Déu, viure d'acord amb la llum que tenim i perseverar fins al final. I lo bueno és que "tot el [podem] en Crist que [ens] enforteix" (Fil. 4:13).

■ Quins dubtes seriosos pesen sobre el teu cor? Quines coses et semblen ara tan incomprensibles? Aprendre a confiar en Déu per les coses que entens, ¿de quina manera pot ajudar-te amb les coses que, per ara, no entens?

L'ESCOLA AL MÉS ENLLÀ

"Perquè aquesta lleu tribulació momentània produeix en nosaltres un cada vegada més excel·lent i etern pes de glòria; no mirant nosaltres les coses que es veuen, sinó les que no es veuen; doncs les coses que es veuen són temporals, però les que no es veuen són eternes" (2 Cor. 4:17, 18). Què esperança ens ofereixen aquests versicles? Quines podrien ser algunes d'aquestes coses eternes invisibles que estem esperant, que se'ns promet a través de Jesús? Veure, a més, Apocalipsi 21: 1 i 2; 2: 7; i 7:14 a l'17.

Més enllà que les promeses que se'ns ofereixen en Jesús són reals, que tenemos muchas bones raons per creure en elles, el fet és que la Bíblia ens dapsista, indicis, de lo que nos espera. Tanmateix, una cosa de la qual podem estar segurs és que serà extraordinari, perquè 'pensa que magnífica seria la vida en una existència sense els estralls de l'pecat!

Tot el nostre dolor, tot el nostre patiment, totes les coses amb les que lluitem aquí provenen de l'pecat i les seves conseqüències. Crist va venir a adeshacer tot això, i restaurarà la Terra a lo que Dios originalment había volgut que fos abans que el pecat entrés. De fet, serà millor, perquè enmig de totes aquestes glòries sempre podrem veure les cicatrius a les mans i els peus de Jesús, el cost de la nostra redempció.

"Quina camp s'obrirà allà al nostre estudi, quan es descorra el vel que enfosqueix la nostra vista i els nostres ulls contemplin aquest món de bellesa del qual ara tenim tot just indicis pormediodelmicroscopio! 'Quan contemplem les glòries del cel estudiats ahorapormedio de el telescopio! 'Quan, esborrada la taca de pecat, tota la Terra aparezca en' la hermosura de Jehová nuestro Dios '! Allà, el estudio de la ciencia podrà llegir els informes de la Creació sense trobar senyals de la llei de l'malament. Escoltarà la música de les veus de la naturaleza, i no descobrirà ninguna nota de plor ni veu de dolor. En totes les coses creades descobrirà una escriptura, en el vast Univers contemplarà 'el nom de Déu escrit en grans caràcters', yni a la terra, ni en el mar, ni en el cielo quedarà senyal de mal" (Ed 303).

■ **Tracta d'imaginar com serà viure per sempre en un món completament noves tu, sense tot el que dificulta tant la vida aquí. Com te l'imagines? Quines coses esperes especialment?**

EL GRAN MESTRE

Com hem vist durant tot aquest trimestre, un aspecte central de l'ministeri de Crist aquí, a la Terra, va ser ser mestre. Des del començament del seu ministeri, ja sigui mitjançant actes o fets, Jesús estava constantment ensenyant als seus seguidors veritats sobre si mateix, sobre el Pare, sobre la salvació i sobre l'esperança esdevenidora (veure Mat. 5: 2; Mar. 4: 2; Lc. 19:47; Joan 6:59).

De fet, amb només llegir un Evangeli, qualsevol Evangeli, de principi a fi trobaràs a Jesús ensenyant. I tot i que, fins i tot ara, a través d'suPalabra, el Senyor continua ensenyant-nos, al nuevomundo aquest ensenyament continuarà també. Però imagina com de diferent serà en una existència lliure de pecat i de totes les limitacions que el pecador nos imposa.

"I li preguntaran: Què ferides són aquestes a les mans? I ell responrà: Amb elles vaig ser ferit a casa dels meus amics "(Zac. 13: 6). De què creus que està parlant aquest versicle?

"I, a mesura que transcorrin els anys de l'eternitat, portaran amb si revelaciones més riques i a més glorioses respecte de Dios y de Cristo. Així com el coneixement és progressiu, així també l'amor, la reverència i l'aquesta aniran en augment. Cuanto més aprenguin els homes sobre Déu, tant més admiraran su carácter. A medida que Jesús les descubra la riqueza de la Redención i les proeses sorprenents en el gran conflicte amb Satanàs, els cors dels redimits tremolaran amb devoció siempre més fervent, i amb captivador goig tocaran les seves arpes d'or; i miríades de miríades de millares de veus se unirán para engrandecer el potent cor de l'loanza. [...]

"El Gran Conflicte ha acabat. Ja no hi ha més pecat ni pecadors. Tot l'Univers està net. Una mateixa pulsació d'harmonia i alegria bateja a través de la vasta Creació. De l'Ésser que tot ho creó manan vida, llum i contentament per tota la extensió del espai infinit. Des del àtom més imperceptible fins al món més gran, totes les coses, animades i inanimades, declaren, en la seva bellesa sense màcula i en goig perfecte, que Déu és amor" (CS 736, 737).

■ De totes les veritats increïbles que aprendrem a través de l'eternitat, res ens captivarà més que el sacrifici de Crist en el nostre favor. Pensa en quanta profunditat i riquesa tindrà, que ho estudiarem per tota l'eternitat. Fins i tot en els nostres dies, com pots aprendre a apreciar millor el que Jesús ha fet per nosaltres a la Creu?

PER ESTUDIAR I meditar:

Llegeix Elena deWhite, *L'educació*, "L'escola del més enllà", pp. 301-309;
El conflicte dels segles, "El cap de l' conflicte", pp. 720-737.

"El lleó, a què tant temem aquí, es ficarà al llit amb el xai; tot a la Terra nova serà pau i harmonia. Els arbres seran drets i elevats, i no tindran cap deformitat. [...]"

"Todo lo que hay de bello en nuestro hogar terrenal tendría que hacernos pensar en el río de cristal y los verdes prados, los árboles cimbreantes y las fuentes vivas, la ciudad resplandeciente y los cantores vestidos de blanco de nuestro hogar celestial, mundo de hermosura que ningún artista puede representar en el lienzo, y que ninguna lengua mortal puede describir" (MSV 366, 367).

"El temor de fer aparèixer la futura herència dels sants massa material ha inducidoamuchos a espiritualitzar aquestes veritats quenoshacen considerar la Terra com nuestramorada. Crist va assegurar als seus deixebles que ibaapreparamansionesparaellos a lacasadel Pare. Losqueaceptan ensenyaments de laPalabradeDiosno ignoraránpor complet loque es refierea laPatriacestial [...]. El lenguajehumanoes inadecuadoparadescribir la recompensa dels justos. Només la coneixeran qui la contemplen. Ningunamente finita pot comprendre la glòria de Paradís deDios "(CS733).

PREGUNTES PER DIALOGAR:

1. Analitzin una mica més l'argument de Pascal, sobre els quals aparentment no es preocupen pel que hi haurà a l'Eternitat. Per què creus que la gent assumeix aquesta actitud? Per què tenir aquesta actitud és tan irracional?
2. Expláyensemás sobre el següent: Per què l'esperança de la vida eterna és tan important per a la nostra fe? Sense ella, per què no tenim res, en realitat?
3. Pensen en tots els misteris increïbles que hi ha al món natural. Ja sigui en biologia, geologia, astronomia, física, química, en tots els camps tot resulta ser molt més complex del que es pensava originalment. Els científics, per exemple, ja no parlen de "formes de vida simples" perquè, com a resultat, fins i tot les formes de vida més simples no són tan senzilles, finalment. Cada nou avenç, cada nou descobriment, sembla obrir-nos més interrogants que necessitem respondre. Com ens ajuda tot això a comprendre quant aprendrem a la "escola de el més enllà"?